KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 6.6.2007
KOM(2007) 298 wersja ostateczna

2007/0112 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2003/109/WE w celu rozszerzenia zakresu jej obowiązywania na osoby objęte ochroną międzynarodową

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) Kontekst wniosku

- Podstawa i cele wniosku

Zgodnie z dyrektywą Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącą statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi obecnie status rezydenta długoterminowego nie przysługuje uchodźcom i osobom korzystaj ącym z ochrony uzupełniającej (zwanymi dalej również „osobami objętymi ochroną mi ędzynarodową"). W celu wypełnienia tej luki Rada i Komisja wezwały we wspólnym o świadczeniu z dnia 8 maja 2003 r. do rozszerzenia zakresu dyrektywy Rady 2003/109/WE na osoby objęte ochroną międzynarodową. Celem niniejszego wniosku jest wprowadzenie w życie wspólnego oświadczenia Rady i Komisji poprzez objęcie przepisami dyrektywy Rady 2003/109/WE osób objętych ochroną międzynarodową.

- Kontekst ogólny

We wniosku Komisji z 2001 r. dotyczącym dyrektywy Rady 2003/109/WE[1] uchodźcy, którzy zamieszkiwali legalnie i nieprzerwanie przez okres pięciu lat w państwie cz łonkowskim, mogli ubiegać się o przyznanie statusu rezydenta długoterminowego, równocześnie bez konieczności wykazania stałych, regularnych i wystarczających dochodów oraz posiadania własnego ubezpieczenia zdrowotnego.

Jednakże podczas negocjacji postanowiono wyłączyć uchodźców z zakresu wspomnianej dyrektywy i we *Wspólnym oświadczeniu Rady i Komisji*, przyjętym przez Radę ds. Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych dnia 8 maja 2003 r., uzgodniono, że Komisja, biorąc pod uwagę analizę dotyczącą przeniesienia statusu ochrony, przedstawi wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie rozszerzenia statusu rezydenta długoterminowego na uchodźców i osoby korzystające z uzupełniającej ochrony.

- Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Status rezydenta długoterminowego oraz prawa i korzyści wynikające ze statusu są określone w dyrektywie Rady 2003/109/WE; po przyjęciu niniejszego wniosku przepisy te będą stosowały się również do osób objętych międzynarodową ochroną. Zgodnie z dyrektywą Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. osoby objęte ochroną międzynarodową oznaczają obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którym w rozumieniu tej dyrektywy przyznano status uchodźcy lub status ochrony uzupełniającej .

- Zgodność z innymi obszarami polityki

Niniejszy wniosek jest całkowicie zgodny z konkluzjami szczytu Rady Europejskiej w Tampere z 1999 r. oraz programu haskiego z 2004 r. mającego na celu zapewnienie sprawiedliwego traktowania obywateli państw trzecich.

2) Konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz ocena wpływu

[1] COM(2001) 127 wersja ostateczna.

- Konsultacje z zainteresowanymi stronami

W 2004 r. podczas spotkania Komitetu ds. Imigracji i Azylu (KIA) oraz dwóch nieformalnych spotkań ekspertów służby Komisji przeprowadziły z państwami cz łonkowskimi nieformalne rozmowy na temat ogólnego kształtu niniejszego wniosku.

W 2004 r. przeprowadzono także nieformalne rozmowy z Biurem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR), Europejską Radą ds. Uchodźców i Wypędzonych (ECRE) oraz kościelną Komisją ds. Migracji w Europie (CCME).

W imieniu Komisji duńska Rada ds. Uchodźców, Instytut Polityki Migracyjnej oraz Instytut Badań nad Migracją i Mniejszościami Etnicznymi przeprowadziły „analizę dotyczącą przeniesienia statusu ochrony w UE w kontekście podstaw wspólnego europejskiego systemu azylu i celu polegającego na stworzeniu jednolitego statusu obowiązującego na obszarze całej Unii dla osób, którym przyznano azyl". Sprawozdanie ze wspomnianej analizy składa się z trzech części przedstawiających obowiązujące ramy prawne, praktyki jedenastu państw członkowskich i jednego pa ństwa nienależącego do UE oraz perspektywy wspólnotowego mechanizmu przeniesienia statusu ochrony. Naukowcy przeprowadzili konsultacje z państwami cz łonkowskimi, UNHCR oraz Radą Europy (na temat Europejskiego porozumienia w sprawie przekazywania odpowiedzialności). Istnieje powszechny konsensus co do tre ści sprawozdania końcowego, które było przedmiotem dyskusji z ekspertami państw członkowskich.

Strony, z którymi przeprowadzono konsultacje, powitały z zadowoleniem rozszerzenie zakresu tej dyrektywy, tak aby obejmowała ona uchodźców. Jednak niektóre państwa członkowskie wyraziły obawy co do włączenia w jej zakres osób korzystających z ochrony uzupełniającej. Komisja podjęła jednak decyzję o włączeniu tej grupy do niniejszego wniosku, ponieważ zdaniem Komisji należy uwzględnić sytuację wszystkich obywateli państw trzecich zamieszkujących na terenie przyjmującego pa ństwa członkowskiego przez okres pięciu lat (ponadto *Wspólne oświadczenie* z maja 2003 r. odnosiło się do obu kategorii osób).

Większość zainteresowanych stron, z którymi przeprowadzono konsultacje, zgodziła się z wywodami przedstawionymi we wspomnianej analizie, zgodnie z którymi przeniesienie statusu ochrony może nastąpić nawet przed uzyskaniem statusu rezydenta długoterminowego, co oznaczałoby, że kwestia przeniesienia statusu ochrony zasługiwałaby na osobny wniosek. Większość stron, z którymi przeprowadzono konsultacje, zgodziła się również, że wspólnotowy mechanizm przeniesienia statusu ochrony oznacza wzajemne uznawanie decyzji azylowych, co z kolei wymaga odpowiedniego stopnia harmonizacji procedur azylowych w państwach członkowskich. W związku z tym Komisja postanowiła nie włączać do niniejszego wniosku wspólnotowego mechanizmu przeniesienia statusu ochrony.

3) Aspekty prawne wniosku

ZMIANA DYREKTYWY RADY 2003/109/WE

Głównym celem niniejszego wniosku jest zapewnienie osobom objętym ochroną mi ędzynarodową pewności prawnej w odniesieniu do ich prawa pobytu w danym pa ństwie członkowskim oraz przyznanie im po pięciu latach legalnego pobytu praw porównywalnych do praw obywateli UE, likwidując w ten sposób lukę prawną pozostawioną przez dyrektywę 2004/83/WE. Do tego celu skreśla się wyjątki dotycz ące zakresu przepisów dyrektywy 2003/109/WE odnoszących się do osób objętych ochroną międzynarodową, uwzględniając jednocześnie tam gdzie to konieczne ich szczególną pozycję w porównaniu do innych obywateli państw trzecich.

STATUS REZYDENTA DŁUGOTERMINOWEGO W PIERWSZYM PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM

Osoby objęte ochroną międzynarodową powinny być w stanie uzyskać status rezydenta długoterminowego w państwie członkowskim, które przyznało im ochronę, na takich samych warunkach jak inni obywatele państw trzecich. Ponadto osoby objęte ochroną międzynarodową, które uzyskają status rezydenta długoterminowego, winny również korzystać w pełni z praw i korzyści związanych ze statusem rezydenta d ługoterminowego oraz podlegać określonym w dyrektywie 2003/109/WE ograniczeniom dotyczącym tych praw i korzyści. Jednakże tak długo, jak rezydent d ługoterminowy pozostanie objęty ochroną międzynarodową zgodnie z dyrektywą 2004/83/WE, jego prawa uzyskane na mocy dyrektywy 2004/83/WE nie mogą zostać naruszone w wyniku ograniczeń określonych w dyrektywie 2003/109/WE. Przepisy obecnej dyrektywy nie odnoszą się do kwestii tego, czy osoby objęte ochroną mi ędzynarodową, którym przyznano status rezydenta długoterminowego, mogą nadal wymagać ochrony międzynarodowej lub czy wciąż przysługuje im status mi ędzynarodowej ochrony na mocy dyrektywy 2004/83/WE.

Niemniej jednak pierwotne przyznanie ochrony wymaga również przestrzegania zasady niedopuszczalności wydalenia (*non-refoulement*) w przypadku cofnięcia lub utraty statusu rezydenta długoterminowego w pierwszym państwie członkowskim.

STATUS REZYDENTA DŁUGOTERMINOWEGO W DRUGIM PAŃSTWIE CZ ŁONKOWSKIM

Rozdział III dyrektywy Rady 2003/109/WE określa warunki, na jakich rezydent d ługoterminowy może zamieszkać w drugim państwie członkowskim. Warunki te mają w całości zastosowanie do osób objętych ochroną międzynarodową, którzy uzyskali prawo pobytu długoterminowego.

Osoby objęte ochroną międzynarodową, które zgodnie z art. 23 dyrektywy 2003/109/WE składają wniosek o przyznanie statusu rezydenta długoterminowego w innym państwie członkowskim niż to, które przyznało im międzynarodową ochronę, muszą również spełniać wszystkie odpowiednie warunki nałożone przez dyrektywę 2003/109/WE.

BRAK WSPÓLNOTOWEGO MECHANIZMU PRZEKAZYWANIA ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA OCHRONĘ ZGODNIE ZE ZMIENIONĄ DYREKTYWĄ 2003/109/WE

Dyrektywa ta przyznaje, pod pewnymi warunkami, prawo do zamieszkania w drugim państwie członkowskim jedynie rezydentom długoterminowym, ale nie osobom obj ętym ochroną międzynarodową (dyrektywa 2004/83/WE również nie przyznaje takiego prawa). Mimo iż ustanowienie miejsca pobytu w drugim państwie cz łonkowskim może w niektórych przypadkach w danym okresie oznaczać przekazywanie odpowiedzialności za ochronę, kwestia ta nie została objęta zakresem

4) Podstawa prawna

Niniejszy wniosek zmienia dyrektywę 2003/109/WE, powołując się na tę samą podstawę prawną jak w wymienionej dyrektywie, a mianowicie na art. 63 ust. 3 lit. a) i art. 63 ust. 4 traktatu WE. Ta podstawa prawna jest właściwa biorąc pod uwagę, że status rezydenta długoterminowego dla osób objętych ochroną międzynarodową służy wspieraniu integracji obywateli państw trzecich w przyjmujących państwach cz łonkowskich, a zatem jest elementem polityki imigracyjnej.

Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie są zobowiązane do stosowania przepisów dyrektywy 2003/109/WE zgodnie z protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonym do traktatów. Również Dania nie jest zobowiązana do stosowania przedmiotowej decyzji zgodnie z protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do traktatów.

5) Zasada pomocniczości

Dyrektywy 2003/109/WE nie stosuje się do osób objętych ochroną międzynarodową, co oznacza, że państwa członkowskie podejmują decyzje na poziomie krajowym, czy - oraz, w przypadku decyzji pozytywnej, na jakich warunkach - osoby objęte ochroną mi ędzynarodową mogą uzyskać status o bardziej stałym charakterze. Obecnie taki status można uzyskać tylko w niektórych państwach członkowskich. Ponadto zakres obowi ązywania statusu różni się pomiędzy państwami członkowskimi. Rada i Komisja uzgodniły jednak, że osobom objętym ochroną międzynarodową powinien przysługiwa ć status rezydenta długoterminowego, o którym mowa w dyrektywie 2003/109/WE, na porównywalnych warunkach we wszystkich państwach członkowskich. To z kolei wymaga przyjęcia wspólnych zasad na poziomie wspólnotowym.

W związku z powyższym zmiana dyrektywy 2003/109/WE jest najlepszą metodą zapewnienia równego traktowania wszystkich obywateli państw trzecich, którzy przez pewien okres zamieszkiwali legalnie na terytorium danego państwa członkowskiego.

6) Zasada proporcjonalności

Forma działania wspólnotowego winna być możliwie najprostsza, służąca odpowiedniej realizacji celu wniosku oraz skutecznemu wykonaniu. W tym duchu zdecydowano, że instrumentem prawnym będzie w tym przypadku dyrektywa zmieniaj ąca obowiązującą dyrektywę. Niniejszy wniosek dotyczący dyrektywy określa ogólne zasady, jednak pozostawia w gestii państw członkowskich, do których jest adresowany, wybór najbardziej odpowiedniej formy oraz środków w celu wykonania wspomnianych zasad stosownie do ich krajowych praktyk i systemów prawnych. Projekt ten określa jedynie warunki konieczne do uzyskania przez obywateli państw trzecich, będących również osobami objętymi ochroną międzynarodową, statusu rezydenta długoterminowego. Państwa członkowskie mogą ustalić, według uznania, korzystniejsze warunki uzyskania stałego statusu, które będą miały zastosowanie wył ącznie w kontekście krajowym.

7) Szczegółowe wyjaśnienie wniosku

Zmiana art. 2

Biorąc pod uwagę związek pomiędzy dyrektywą Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych wzgl ędów potrzebują międzynarodowej ochrony a dyrektywą 2003/109/WE, w przypadku definicji grupy obywateli państw trzecich, którzy mogą również ubiegać się o uzyskanie statusu rezydenta długoterminowego, właściwym jest dodanie do art. 2 dyrektywy 2003/109/WE odniesienia do definicji „ochrony międzynarodowej" zawartej w dyrektywie 2004/83/WE.

Zmiana art. 3

Proponuje się skreślenie przepisów, które wyłączają osoby objęte ochroną mi ędzynarodową z zakresu dyrektywy 2003/109/WE.

Zmiana art. 4

Proponuje się zmianę art. 4 dyrektywy 2003/109/WE w celu uwzględnienia czasu trwania procedury azylowej przy obliczaniu okresu pięciu lat, przez który obywatele państw trzecich zamieszkiwali legalnie w danym państwie członkowskim. Zapewni to równe traktowanie w przypadku przyznania obywatelowi państwa trzeciego statusu ochrony międzynarodowej w wyniku ponownego rozpatrzenia albo odwołania od wydanej wcześniej negatywnej decyzji w sprawie wniosku o azyl.

Zmiana art. 8

Artykuły 8-11 dyrektywy 2003/109/WE mają zastosowanie w całości do osób obj ętych międzynarodową ochroną, które złożyły wniosek o przyznanie statusu rezydenta długoterminowego w danym państwie członkowskim.

Konieczne jest jednak rozwiązanie wątpliwości podniesionych przez państwa cz łonkowskie dotyczących przestrzegania zasady niedopuszczalności wydalenia w przypadku przerwania pobytu przez rezydenta długoterminowego na podstawie dyrektywy 2003/109/WE. Obawy te dotyczą możliwości przeoczenia faktu, że status rezydenta obywatela państwa trzeciego wiąże się z kwestią przyznanej mu ochrony. Niebezpieczeństwo to istnieje w przypadku, gdy właściwe organy krajowe, które przyznają i odbierają status międzynarodowej ochrony, różnią się od właściwych organów, które przyznają i odbierają status rezydenta długoterminowego. Kwestia ta jest również ważna w sytuacji, kiedy osoba objęta ochroną międzynarodową, która uzyskała status rezydenta długoterminowego, przenosi się do innego państwa cz łonkowskiego i po pięciu latach pobytu nabywa w nim status rezydenta d ługoterminowego.

Aby zapewnić uwzględnienie powyższej kwestii związku statusu ochrony ze statusem rezydenta, proponowana zmiana art. 8 nakłada na państwa członkowskie obowiązek zawarcia w zezwoleniu na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wydanemu osobie objętej ochroną międzynarodową, konkretnej informacji że danemu obywatelowi pa ństwa trzeciego przyznano status ochrony.

Ta sama informacja powinna zostać wpisana do dokumentu pobytowego przez drugie państwo członkowskie przyznające status rezydenta długoterminowego obywatelowi państwa trzeciego, którego zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wydane przez pierwsze państwo członkowskie, zawiera wyżej wymienioną informację. Drugie państwo członkowskie nie może jednak powielać tej informacji w dokumencie, jeśli po zasięgnięciu opinii państwa członkowskiego, które zgodnie z załączoną informacją przyznało międzynarodową ochronę, stwierdzi, że ochrona ta została

Zmiana art. 25

Zgodnie z art. 12 ust. 3a w celu ułatwienia wymiany niezbędnych informacji pomiędzy państwami członkowskimi należy odpowiednio zmienić art. 25, tak aby zapewnić mo żliwość korzystania z krajowych punktów kontaktowych również w tym celu.

2007/0112 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2003/109/WE w celu rozszerzenia zakresu jej obowiązywania na osoby objęte ochroną międzynarodową

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 3 i 4,

uwzględniając wniosek Komisji[2],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[3],

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[4],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[5],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 2003/109/WE dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi[6] nie ma zastosowania do uchodźców i osób korzystaj ących z ochrony uzupełniającej, objętych zakresem dyrektywy Rady 2004/83/WE w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebuj ą międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej pomocy[7].

(2) Perspektywa uzyskania po pewnym czasie statusu rezydenta długoterminowego w pa ństwie członkowskim stanowi istotny element pełnej integracji osób objętych ochroną międzynarodową w państwie członkowskim zamieszkania.

(3) Status rezydenta długoterminowego dla osób objętych ochroną międzynarodową stanowi także ważny element w promowaniu spójności gospodarczej i społecznej, stanowiącej fundamentalny cel Wspólnoty określony w traktacie.

(4) W związku z tym osoby objęte ochroną międzynarodową powinny mieć możliwość uzyskania statusu rezydenta długoterminowego w tym państwie członkowskim, które przyznało im ochronę na takich samych warunkach co innym obywatelom państw

---

2 Dz.U. C […] z […], str. […].
3 Dz.U. C […] z […], str. […].
4 Dz.U. C […] z […], str. […].
5 Dz.U. C […] z […], str. […].
6 Dz.U. L 16 z 23.1.2004, str. 44.
7 Dz.U. L 304 z 30.9.2004, str. 12.

trzecich, jeśli zamieszkiwały legalnie i nieprzerwanie na terytorium danego państwa cz łonkowskiego przez okres pięciu lat. Przy obliczaniu pięcioletniego okresu, przez który obywatele państw trzecich zamieszkiwali legalnie i nieprzerwanie w danym państwie cz łonkowskim, należy wziąć pod uwagę okres trwania procedury rozpatrywania wniosków o przyznanie ochrony międzynarodowej.

(5) W świetle prawa przysługującego osobom objętym ochroną międzynarodową do przebywania w innym państwie członkowskim niż to ,które przyznało im mi ędzynarodową ochronę, należy przekazać państwom członkowskim informacje dotycz ące przyznanego tym osobom statusu ochrony, tak aby państwa te mogły wypełnić swoje zobowiązania w zakresie przestrzegania zasady niedopuszczalności wydalenia. W tym celu zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydane osobom obj ętym ochroną międzynarodową powinno zawierać informacje dotyczące przyznanej przez dane państwo członkowskie ochrony międzynarodowej. Pod warunkiem, że ochrona międzynarodowa nie została cofnięta, informacja ta powinna zostać również zamieszczona w zezwoleniu na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydanym przez drugie państwo członkowskie.

(6) Osoby objęte ochroną międzynarodową, które są rezydentami długoterminowymi, powinny, pod pewnymi warunkami, być traktowane na równi z obywatelami danego pa ństwa członkowskiego w odniesieniu do szeregu kwestii gospodarczych i społecznych, tak aby status rezydenta długoterminowego stanowił rzeczywisty instrument włączenia rezydentów długoterminowych w społeczeństwo, w którym żyją.

(7) Równe traktowanie osób objętych międzynarodową ochroną w państwie cz łonkowskim, które objęło ich systemem ochrony międzynarodowej, nie powinno naruszać praw i korzyści gwarantowanych na mocy dyrektywy 2004/83/WE.

(8) Warunki określone w dyrektywie 2003/109/WE dotyczące prawa rezydenta d ługoterminowego do zamieszkania w innym państwie członkowskim oraz uzyskania od niego statusu rezydenta długoterminowego powinny mieć zastosowanie w ten sam sposób do wszystkich obywateli państw trzecich, którym przyznano status rezydenta d ługoterminowego.

(9) Przekazanie odpowiedzialności za ochronę osób objętych ochroną międzynarodową jest poza zakresem zastosowania niniejszej dyrektywy.

(10) Jeśli, na podstawie przewidzianej w dyrektywie 2003/109/WE, państwo członkowskie podejmuje decyzję o wydaleniu osoby objętej ochroną międzynarodową, która uzyskała status rezydenta długoterminowego w danym państwie członkowskim, osoba ta korzysta z zasady niedopuszczalności wydalenia zagwarantowanej w dyrektywie 2004/83/WE. W celu zagwarantowania pełnego przestrzegania zasady niedopuszczalno ści wydalenia w przypadku, gdy status ochrony został przyznany danej osobie przez inne państwo członkowskie i w międzyczasie nie został cofnięty, konieczne jest zapewnienie, że osoba ta może być wydalona jedynie na terytorium państwa cz łonkowskiego, które przyznało jej status ochrony oraz że państwo to jest zobowiązane do przyjęcia tej osoby, chyba że wydalenie jest możliwe w myśl przepisów dyrektywy 2004/83/WE odnoszących się do przestrzegania zasady niedopuszczalności wydalenia.

(11) Z tych samych przyczyn skorzystanie przez drugie państwo członkowskie z

przewidzianej w dyrektywie 2003/109/WE możliwości wydalenia z terytorium Unii obywatela państwa trzeciego, który osiedlił się w danym państwie członkowskim, lecz nie uzyskał jeszcze statusu rezydenta długoterminowego, nie ma zastosowania w przypadku, gdy dana osoba uzyskała status ochrony w innym państwie członkowskim, chyba że wydalenie jest możliwe w myśl przepisów dyrektywy 2004/83/WE odnosz ących się do przestrzegania zasady niedopuszczalności wydalenia.

(12) Niniejsza dyrektywa respektuje podstawowe prawa i swobody oraz przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Zgodnie z zakazem dyskryminacji zawartym w Karcie, państwa członkowskie powinny wprowadzić w życie niniejszą dyrektywę bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, opinie polityczne lub inne, przynależność do mniejszości etnicznej, maj ątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

(13) Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiaj ącego Wspólnotę Europejską, a także bez uszczerbku dla art. 4 powyższego protokołu, państwa te nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej dyrektywy i w związku z tym nie są związane jej treścią ani objęte zakresem jej stosowania.

(14) Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i w związku z tym nie jest związana jej tre ścią ani objęta zakresem jej stosowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2003/109/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 2 lit. f) otrzymuje następujące brzmienie:

„f) „ochrona międzynarodowa” oznacza ochronę międzynarodową, tak jak to okre ślono w art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE[8];”.

2. W art. 3 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) litera c) otrzymuje brzmienie:

„c) złożyli wniosek o wydanie zezwolenia na pobyt w państwie członkowskim na podstawie uzupełniającej formy ochrony zgodnie z zobowiązaniami mi ędzynarodowymi, ustawodawstwem krajowym lub praktyką państw cz łonkowskich i oczekują na wydanie decyzji dotyczącej ich statusu;”. ”.

b) litera d) otrzymuje brzmienie:

„d) złożyli wniosek o przyznanie statusu uchodźcy, który nie został jeszcze

[8] Dz.U. L 304 z 30.9.2004, str. 12

rozpatrzony w formie decyzji ostatecznej; ”

3. W art. 4 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do osób objętych ochroną międzynarodową okres pomiędzy datą zło żenia wniosku o przyznanie ochrony międzynarodowej a datą przyznania zezwolenia na pobyt, o którym mowa w art. 24 dyrektywy 2004/83/WE, jest uwzględniany przy obliczaniu okresu, o którym mowa w ust. 1.”

4. W art. 8 dodaje się następujące ust. 4 i 5:

“4. Jeśli państwo członkowskie wydaje obywatelowi państwa trzeciego, któremu wcześniej przyznało międzynarodową ochronę, zezwolenie na pobyt rezydenta d ługoterminowego WE, w pozycji „uwagi” państwo członkowskie wpisuje: „ W dniu […] posiadacz niniejszego dokumentu został objęty ochroną międzynarodową w [nazwa państwa członkowskiego]”.

5. Jeśli drugie państwo członkowskie wydaje zezwolenie na pobyt rezydenta d ługoterminowego WE obywatelowi państwa trzeciego, którego zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE zawiera informacje określone w ust. 4, wówczas drugie państwo członkowskie wpisuje te same informacje w zezwoleniu na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Zanim drugie państwo członkowskie wpisze informacje określone w ust. 4, może zasi ęgnąć opinii państwa członkowskiego wymienionego w tej informacji celem sprawdzenia, czy dany rezydent długoterminowy jest nadal objęty systemem ochrony międzynarodowej. Jeśli ochrona międzynarodowa została cofnięta na mocy ostatecznej decyzji, drugie państwo członkowskie nie wpisuje informacji określonych w ust. 4.”

5. W art. 11 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Jeśli chodzi o państwo członkowskie, które przyznało międzynarodową ochron ę, ust. 3 i 4 stosuje się nie naruszając przepisów dyrektywy 2004/83/WE.”

6. W art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) Dodaje się ust. 3a w następującym brzmieniu:

„3a. W przypadku podjęcia przez państwo członkowskie decyzji o wydaleniu rezydenta długoterminowego, którego zezwolenie na pobyt rezydenta d ługoterminowego WE zawiera informacje określone w art. 8 ust. 4, państwo to zasi ęga opinii państwa członkowskiego wymienionego w tej informacji.

Jeżeli w międzyczasie ochrona międzynarodowa nie została cofnięta, rezydent d ługoterminowy jest wydalony na terytorium tego państwa członkowskiego, które niezwłocznie przyjmie, bez formalności, rezydenta długoterminowego i członków jego rodziny.”

b) Dodaje się ust. 6 w następującym brzmieniu:

"6. Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają przepisów art. 21 dyrektywy 2004/83/WE."

7. W art. 22 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Ustęp 3 nie stosuje się do obywateli państw trzecich, których zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydane przez pierwsze państwo cz łonkowskie zawierają informacje określone w art. 8 ust. 4.

Niniejszy ustęp nie narusza przepisów art. 21 dyrektywy 2004/83/WE."

8. W art. 25 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie wyznaczają punkty kontaktowe odpowiedzialne za przyjmowanie i przekazywanie informacji określonych w art. 12 ust. 3a, art. 19 ust. 2, art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1."

Artykuł 2

9. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej w terminie do dnia […]. Państwa członkowskie niezwłocznie przekażą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między nimi a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

10. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego, które przyjmą w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie […] dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia […]

W imieniu Rady
Przewodniczący